

A MAGYAR
KODÁLY
TÁRSASÁG
HÍREI

XLVI. évfolyam

2025/3

A MAGYAR
KODÁLY TÁRSASÁG
HÍREI

FELELŐS SZERKESZTŐ
B. Horváth Andrea

•••

XLVI. évfolyam - 2025/3
Szeptember

TARTALOM

Elnök- és vezetőségválasztás	4
GRATULÁCIÓ	
Kitüntetések	5
Canemus siker	5
Nagyszabású koncerttel ünnepelt a 70 éves Marczibányi téri Kodály Iskola - <i>Ur Máté</i>	6
TAGCSOPORTOK ESEMÉNYEI	
Nyíregyháza: Magyar Kodály Társaság Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei Tagcsoport, 1985–2025 - <i>Belinszky Etelka</i>	10
Kecskemét: Kodály városában Kodályt is megidézte a cselló varázslója Perényi Miklós Kecskeméten - <i>Varga Géza</i>	14
Mindenek újulnak. Tisztelet Kodály Zoltánnak - <i>Dr. Losonczy Katalin</i>	21
NYÁRI ESEMÉNYEK	
Budapest: Új Kodály dombormű a Pannonia Sacra falán - <i>B. Horváth Andrea</i> ...	23
Rómától Rómáig, Kamarahangverseny és könyvbemutató a Karinthy Szalonban - <i>Köteles György</i>	26
Kecskemét: Nemzetközi Szeminárium, Szimpózium és Kodály Művészeti Fesztivál Kecskeméten, 2025. július 28. - augusztus 8. - <i>S. Szabó Márta</i>	29
KITEKINTŐ	
„Kezdeni az óvodában kell...” - <i>B. Horváth Andrea</i>	37
Eckhardt Gábor látogatása Kárpátalján - <i>Eckhardt Gábor</i>	41

A szerkesztőség fenntartja az írások szellemét és tartalmát nem érintő rövidítések jogát.

A címdalt Borsos Miklós alkotásával Szántó Tibor tervezte.

A kiadványt Demeter Gitta tervezte

Szakmai lektor: dr. S. Szabó Márta

Kiadja a Magyar Kodály Társaság

Felelős kiadó: a Magyar Kodály Társaság elnöke

Adószámunk: 19040437-1-42

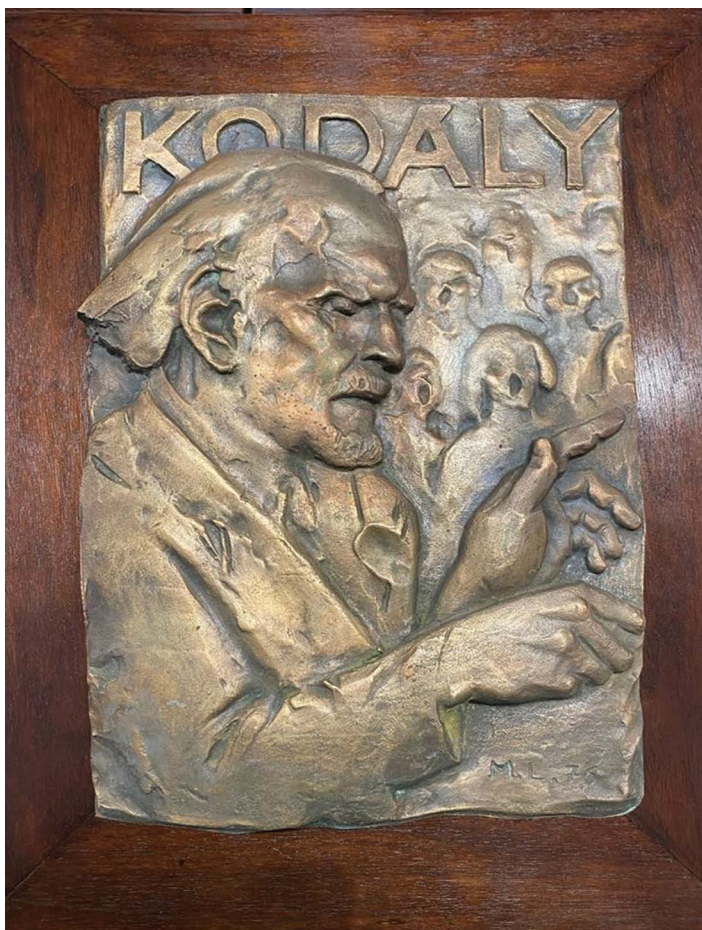
ISSN 0230-3639

Nyomda: AKA-Reklám Kft.

Felelős vezető: Nagy Szilvia

Kiadványunk megjelenését a Nemzeti Kulturális Alap támogatta

Marton László alkotása

Az utóbbi években három alkalommal is folytathattam a hagyományt, melyet elődöm, dr. Márkusné Natter Nád Klára kezdett, mely szerint ismeretlen, Kodály Zoltánt ábrázoló alkotással találkozik a kedves olvasó, amikor kinyitja a HÍREK aktuális számát. A május végi avatásról 23. oldalon számolunk be.

Továbbra is kérjük olvasóinkat, hogy ha látókörukbe kerül Kodály-portré bármilyen formában, jelezzék azt nekünk, hogy közzéte-hessük.

szerk.

Megújult a Magyar Kodály Társaság Elnöksége, az új elnök Eckhardt Gábor

•••

Az MKT 2025. május 10-én megtartott közgyűlésén jelentősen átalakult a Társaság Elnöksége. A korábbi vezetőség tagjainak – Vas Bence elnök, B. Horváth Andrea és Őri Csilla társelnökök – mandátuma lejárt, és az Elnökség is új összetételben folytatja munkáját.

Az új Elnökség tagjai:

- **Eckhardt Gábor** – zongoraművész-tanár (DLA), elnök
- **Erdélyi Ágnes** – ének-zene tanár, karvezető
- **Falvay Attila** – hegedűművész-tanár (DLA)
- **Fülei Balázs** – zongoraművész-tanár (DLA), társelnök
- **Józsa Mónika** – ének-zene tanár, karvezető (DLA)
- **Mindszenty Zsuzsánna** – ének-zene tanár, karvezető (DLA)
- **Sapszon Borbála** – ének-zene tanár, karvezető
- **Sárosi-Szabó Márta** – zeneelmélet-tanár, karvezető (PhD)
- **Terray Boglárka** – zeneelmélet-tanár, karvezető (DLA)
- **Virágh András Gábor** – orgonaművész-tanár, zeneszerző (DLA)
- **Walter Judit** – zeneelmélet-tanár, karvezető, társelnök

A Felügyelő Bizottság tagjai:

- **Balásházi Bálint** (elnök) – zeneismeret-tanár, karvezető
- **B. Horváth Andrea** – ének-zene tanár, karvezető, szakíró
- **Valkai Dávid** – zeneelmélet-tanár, karvezető

Az MKT HÍREK felelős szerkesztője B. Horváth Andrea

Az új Elnökség július 3-i alakuló ülésén Eckhardt Gábort választotta meg a Magyar Kodály Társaság elnökének. Az Elnökség és a Felügyelő Bizottság tagjainak mandátuma 2028. május 9-ig tart.

A Magyar Kodály Társaság leköszönő és újonnan megválasztott elnökének látogatása Kodály Zoltánné Péczely Saroltánál

2025. július 11-én délelőtt **Dr. Vas Bence** leköszönő elnök az újonnan megválasztott elnök, **Dr. Eckhardt Gábor** társaságában otthonában meglátogatta **Kodály Zoltánné Péczely Saroltát**. A szívélyes légkörű beszélgetés során beszámoltak a Társaság elmúlt évekbeli tevékenységéről és a jövőbeli tervekről. Kodály Zoltánné egyetértéséről és további támogatásáról biztosította az új Elnökséget. A bensőséges hangulatra jellemző, hogy az egyórásra tervezett látogatás két és fél órára bővült.

GRATULÁCIÓ

dr. Szabó Szabolcs Zakariás Anikó

Az Államalapítás ünnepe, augusztus 20.-a alkalmából *dr. Szabó Szabolcs* a MKT tiszteletbeli tagja magas színvonalú szakmai munkájáért a Magyar Érdemrend Lovagkereszt (polgári tagozat) kitüntetését kapta, *Zakariás Anikó* szintén magas színvonalú szakmai munkájáért Magyar Arany Érdemkereszt (polgári tagozat) elismerésben részesült.

Cantemus siker

A nyíregyházi *Cantemus Gyermekek* Szabó Dénes vezényletével a 62. Seghizzi Nemzetközi Kórusversenyen szerepelt, melyet Goriáiban rendeztek meg 2025. július 10. és 14. között. A versenyen a *reneszánsz egyházzenei* és a *romantikától napjainkig tartó egyházzenei* kategóriákban is az első helyen végeztek. Emellett a zsűri a kórusnak adományozta „*a legjobb gyermekkari kórushangzásáért*” különdíjat is. A *Cantemus Gyermekek* a verseny mellett a *Seghizzinregione* program keretében a régió több helyszínén is adott koncerteket.

A *Cantemus Gyermekek* és karnagyuk, Szabó Dénes

Nagyszabású koncerttel ünnepelt a 70 éves Marczibányi téri Kodály Iskola

•••

Május 26-án a Müpában tartott jubileumi koncerttel ünnepelte fennállása 70. évfordulóját a budapesti Kodály Zoltán Ének-Zenei Általános Iskola, Gimnázium és Zenei Alapfokú Művészeti Iskola.

A jubileumi koncertet megtisztelte jelenlétével *Kodály Zoltánné Péczely Sarolta*, valamint *Szabó Sipos Máté*, a KÓTA frissen megválasztott elnöke. A Nemzetközi Kodály Társaság elnöke, *dr. Jerry-Louis Jaccard* pedig levélben küldte el köszöntő szavait.

Kodály Zoltánné beszédében arra emlékeztetett, hogy a Magyar Örökség díjjal, valamint a Magyar Művészetoktatásért díjjal kitüntetett iskola egyike azoknak az intézményeknek, amelyek a mai rohanó, lélekvesztett világunkban megpróbálják őrizni a Kodály Zoltán által kijelölt hagyományokat, amelynek elsődleges célja az érzelmi intelligencia kialakítása a művészeti nevelésen, ezen belül a kóruséneklés magas színvonalának megteremtésén keresztül.

Dr. Jerry-L. Jaccard pedig így fogalmazott köszöntő levelében:

„Az intézmény mindig is Kodály Zoltán azon álmának legmagasabb színvonalú megvalósítója volt, amely egy nemzet zenei életét álmodta meg fiatalok és idősebbek számára egyaránt. Úgy vélem, hogy az elmúlt évtizedekben számos politikai és pénzügyi kihívással kellett szembenézniük, mégis bátor kitartással őrizték meg az iskola értékeit, és újabb magaslatokra emelték azt. Köszönet illeti önöket, mint elkötelezett vezetőket, tanárokat, diákokat és szülőket a jövőbe látó szemléletükért – a napi éneklésre épülő óráik, kórusmunkájuk és hangszeres képzésük az egész világ számára világítótoronyként szolgál. Amikor Magyarországon kívüli zenetanárok vagy előadóművészek kérdezik tőlem, melyik iskolát kell feltétlenül meglátogatniuk, ha élőben szeretnék látni a Kodály-módszer működését, mindig önöket ajánlom.”

„Kultúrát nem lehet örökölni. Az elődök kultúrája egykettőre elpárolog, ha minden nemzedék újra meg újra meg nem szerzi magának” – kezdte ünnepi beszédét Kodály Zoltán szavaival Őri Csilla, az intézmény főigazgatója. Az ilyen fantasztikus ünnepek, mint ez a mai rendkívül fontosak, mérföldkövek egy intézmény életében, de az igazi nagy titok a mindennapok küzdelmeiben, a nap mint nap visszatérő feladatok megoldásában,

és a mindennapi apró örömeikben rejtőzik. Ennek során épül be a „kodályos” diákok életébe az igény, a vágy a minőségi muzsikálás, az igényes kultúra, a minőségi élet iránt – hangsúlyozta. Majd köszönetet mondott az iskola elmúlt hét évtizedét meghatározó karnagyoknak, zenepedagógusoknak, köztük *Katanics Máriának, Friss Gábornak, Csík Miklósnak, Bartalus Ilonának, Hajdú Lászlónénak, Thész Gabriellának és Vendrei Évának*, majd kiemelte, „*érző szívű boldog embereket csak zeneközpontú pedagógiai szisztémával lehet nevelni. A zene a legemocionálisabb művészet, hatása az emberi lélekre felbecsülhetetlen.*”

Őri Csilla, a Kodály Zoltán Ének Zenei Általános Iskola, Gimnázium és Zenei Alapfokú Művészeti Iskola főigazgatója.

Az intézmény az 1954-es alapítása után szinte azonnal, bel- és külföldön is a szakmai érdeklődés középpontjába került. Az első látogatók között volt *Yehudi Menuhin, de Dmitrij Sosztakovics, Pablo Casals és Benjamin Britten* is felkereste az iskolát.

Az iskola napi működésében a Kodály Zoltán által megálmodott *Éneklő Magyarország* egyik utolsó végváraként ma is a kóruséleté a főszerep. *Őri Csilla* és *dr. Uhereczky Eszter* Artisjus-díjas karnagyok 2000 óta vezetnek közösen a kórusokat, amelyek évtizedek óta eredményes résztvevői a hazai és nemzetközi versenyeknek, fesztiváloknak. Szintén 2000 óta ad otthont az iskola a *Magyar Rádió Gyermekkorúsrának* is, melynek karnagyai *Körber Katalin, Dinyés Soma* és *Szűcs Magdaléna*.

Az iskolából az évtizedek során olyan művészek kerültek ki, mint *Fischer Iván, Fischer Ádám, Mohay Miklós, Joó Árpád, Mártha István, Spányi Miklós, Vajda János, Dés László, Eckhardt Gábor, Vashegyi György* vagy *Csoóri Sándor*, akik közül néhányan egy bejátszott videóban idézték fel emlékeiket.

A Marczibányi téri Kodály Iskola Kórusai és Zenekara és a Magyar Rádió Gyermekkórusa, vezényel: Kovács Zoltán

A jubileumi koncert műsorán az iskola jelenlegi növendékei mellett egykori diákok, köztük olyan zene- és színművészek is felléptek mint *Mészáros Blanka*, vagy a *Kaláka Együttes*, valamint megalakult a több mint 150 főt számláló alumni kórus is. A koncerten többek között egy, az iskola együtteseinek írt *Tóth Péter*-darab is elhangzott.

Ur Máté
vezető szerkesztő, Papageno
(Az írás megjelent a *Papageno*ban)

Az iskola gyermekkara és Őri Csilla karnagy

Az Alumni kórus és az összes fellépő záróképe

Gratulálunk és további sikeres éveket kívánunk!

TAGCSOPORTOK ESEMÉNYEI

Nyíregyháza: Magyar Kodály Társaság Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei Tagcsoport 1985–2025

...

A Magyar Kodály Társaság első vidéki tagcsoportja 2025. március 29-én ünnepelte megalakulásának 40. évfordulóját a Nyíregyházi Kodály Zoltán Általános Iskola hangversenytermében.

Az alakuló közgyűlésen – 1985. márc. 29-én – *Szokolay Sándor*, a Magyar Kodály Társaság első elnöke levélben köszöntötte a tagcsoportot. Gondolatait így fejezte be: „*Kodályról nem Kodályért kell szólnunk, hanem Magunkért! Egész népünkért, műveltségünkért, magyarságunkért! Jövőnkért!*” (Tarcai: Krónika, 2005. 39. o.)

Kodály Zoltán többször járt Nyíregyházán, és írásaiban is gyakran utalt a város és a környék zenei életére.

1937-ben *Vidéki város zeneélete* címmel a Városi Színházban tartott előadásában kiemelte az énekkarok szerepét. „*Mennél nagyobb tömeget közvetlen kapcsolatba hozni igazi, értékes zenével... ennek... a legjárhatóbb útja a karéneklés.*” (Kodály: Visszatekintés I. 1974. 72. o.) 1942. május 2-án a Kálvineum udvarán tartott Éneklő Ifjúság hangversenyen ezeröttszáz dalos énekelte a *Forr a világ...* kánont Kodály vezényletével. Az Ő kíséretében érkezett először Nyíregyházára *Bárdos Lajos*, aki szintén közreműködője volt e jeles eseménynek. 1992-ben az Éneklő Ifjúság 50. évfordulójának ünnepségén 23 kórus vett részt. 1999-ben *Bárdos Lajos* születésének 100. évfordulóján 21 kórus énekelte *Erkel Szózatát*, melyet *Bárdos Tanár úr* írt át kórusra *Tarcai Zoltán* kérésére.

Alapító elnökünk *Tarcai Zoltán* negyedszázadon át volt a tagcsoport *Diesel-motorja*, ahogyan *Bárdos Tanár úr* írta egyik emlékkönyvi bejegyzésében. Pedagógusként, karnagyként, tanszék- és tagcsoport vezetőként, de a közművelődés terén is minden megnyilvánulásából sugárzott az a meggyőződés, amelyet Kodály így fogalmazott meg: „*... az élet zene nélkül nem lehet teljes, és mit sem ér. Szeretnők beoltani ennek tudatát mindazokba, akiknek sejtelmük sincs arról, micsoda szépségek rejlenek a zene tündérvkertjében.*” (Kodály: Visszatekintés I. 1974. 197.o.)

Zoli bácsi (ahogy sokak tisztelete és szeretete szólította) a tagcsoport legfontosabb feladatának tartotta: „*minél több olyan alkalmat szervezni,*

melyben közösségi együttlét alkalmával találkozhatunk Kodály életművével, újra és újra átélhetjük szellemi hagyatékának embernevelő, lélek-megtartó hatását...” (Tarcai: Emlékeim, 2008. 56.o.)

Tizenegy éven át, minden hónap első hétfőjén tartott zenei ismeretterjesztő előadásaival, huszonöt éven át a történelmi események, a zenei élet kiemelkedő alkotói, előadói jeles évfordulóiról való méltó megemlékezéseivel, a fiataloknak szervezett zenei műveltségi vetélkedőivel, kirándulások, színház és operalátogatások szervezésével fenn tudta tartani az egyre gyarapodó tagság szellemi szomjúságát a klasszikus értékek iránt. Szívügye volt életben tartani a nagy példaképek emlékét, a hozzájuk kapcsolódó eseményeket, mindenekelőtt Kodály nyíregyházi és a megyében tett látogatásait.

Kodály és Bartók 1942-ben a Kálvineum udvarán. (Fotó: Kenyeres Imre)

tős jubileumi ünnepségen velünk ünnepelt Gilbert de Greeve, a Nemzetközi Kodály Társaság akkori elnöke. Idézet a köszöntő gondolataiból: „Nagyon köszönjük mindazt, amit tesznek..., az Önök közössége példaként állhat az egész világ előtt.”

A tagcsoport évfordulós megemlékezésein rendszeresen részt vettek neves szakemberek, akik köszöntő szavakkal, záró gondolatokkal még emlékezetesebbé tették az ünnepi hangulatot. A legtöbbször (14 alkalommal) Bárdos Lajos, de Szokolay Sándor, Szőnyi Erzsébet, Lukin László, Dr. Bónis Ferenc is több alkalommal osztotta meg gondolatait a jelenlévő nagy létszámú tagsággal. 2002-ben megrendezett ket-

Jubileumi ünnepség Nyíregyházán

Vandulek Lili, Gilbert de Greeve

Schmidt Sándor fafaragó, népi iparművész, Garda Endre polgármester és Dr. Joób Árpád tagcsoporti elnökök

tével. Szerény természete ellenére sziporkázó humorával mindig jó hangulatot tudott teremteni. Joób Árpád 2016. május 11-én tragikus hirtelenséggel elhunyt.

Ezután vállalta el a tagcsoport vezetését a Kossuth- és Bartók-Pásztor-díjas Szabó Dénes, a Cantemus Kóruscsalád igazgatója, aki a tagcsoport addigi 33 éve alatt kórusaival számos rendezvényünkön megidézte Kodály szellemiségét kórusműveinek hiteles tolmácsolásával. Tarcai Zoltán így írt róla az *Emlékeim* c. könyvében: „... Szabó Dénes és a köréje csatlakozó egyre terebélyesedő Cantemus Kórusintézmény a legfőbb szövetséges társunk. Nélkülük nemigen képzelhető el egyetlen megmozdulásunk sem, és az általuk képviselt magas művészi színvonal mindig a leghatékonyabb vonzerőt jelenti.” Elnöksége alatt szorosabb lett a Cantemus Kóruscsalád és a tagcsoport kapcsolata, a tagok nagy részének van Cantemus hangversenybérlete is. Folytatódtak az ismeretterjesztő előadások meghívott előadókkal, de egyre több előadást vállalt Szabó Soma Liszt-díjas karnagy, aki a bérletes hangversenyek műsor-számaiból készítette fel az érdeklődőket. A Cantemus Családibérlet keretében a tagoknak lehetőségük volt kedvezményes belépőkkel többnyire Kossuth-díjas, vagy éppen fiatal tehetséges előadókkal találkozni.

Tarcai Tanár úr 2009. december 26-án bekövetkezett halála után a tagcsoport vezetését Dr. Joób Árpád népzenekutató, a Nyíregyházi Főiskola ny. tanszékvezető tanára, a Délibáb együttes egykori vezetője vette át. Ő a *Tiszta forrás* őrzőjeként és közvetítőjeként folytatta a megszokott programokat. Az ismeretterjesztő előadásoknak és megemlékezéseknek nagy része természetesen népzenei indítatású volt. Kodály első, 1921-es szatmári gyűjtőúrtjának emlékére az Ő kezdeményezésére avattunk emléktáblát Túrricsén 2012-ben.

Ő a közösségi együttléteket mindig az adott évszakhoz, egy-egy ünnephez, évfordulóhoz kapcsolódó rigmussal vagy énekkel vezette be, citera, furulya, duda vagy tekerőlant kíséreléssel.

Tarcai Zoltán
1985–2009

Dr. Joób Árpád
2010–2016

Szabó Dénes
2016–

Az elmúlt negyven év alatt három teljesen különböző karakterű elnöke volt a tagcsoporthoz, de mind hármójuk törekvéseiben közös Kodály szellemiségének ápolása, tanításainak követése: önzetlenül, elhivatottan cselekedni az ügy, a közösség érdekében.

Tagcsoporthozunk a Magyar Kodály Társaságban mindig a legnagyobb létszámú csoport volt, jelenleg is közel 150 fizető tagunk van. A mindenkor elnökség négy évtizeden keresztül a közönségnevelésre, közösségépítésre is nagy figyelmet fordított. Kodály – a már említett nyíregyházi előadásában – hangsúlyozta ennek fontosságát. Nem mindenki zenész, de a különböző hivatású, foglalkozású tagok között példaértékű összetartozást jelentett az igényes kultúra szeretete. Érvényes a csoportra Kodály gondolata: „*Nem akarunk mi zenészeket nevelni minden iskolában, hanem olyan embereket, akik ismerik a zene értékét, avval élni tudnak és élnek is, halálukig.*” (Kodály: Visszatekintés III. 1989. 87. o.)

Nyíregyházán világszínvonalú kórushangversenyekkel kényeztettek bennünket a Cantemus Kóruscsalád együttese, de rendszeresen szerveztünk egynapos kulturális kirándulásokat, opera-, balett-, hangverseny- és kiállításlátogatásokat is. Az autóbusszon az előadással kapcsolatos tudnivalókból *továbbképzést* kaptak a tagtársak. A nyári többnapos kirándulásaink élményeiről részletesen beszámoltunk a Kodály Hírek számaiban.

Feladatokban, sikerekben és maradandó élményekben gazdag volt az elmúlt négy évtized. A tagok tiszteletreméltó aktivitása erőt adott munkánk végzéséhez, köszönet és hála érte! De köszönet és hála a

mindenkori országos elnökség elismerő támogatásáért is. A generációváltás ellenére sem hagytuk a tüzet kialudni. Ezt kívánjuk az elkövetkező évtizedekre is.

Felhasznált irodalom:

Kodály Zoltán: *Visszatekintés I, III.*, szerkesztő: Bónis Ferenc. Zeneműkiadó Bp., 1974, 1989. Tarcai Zoltán: *Krónika*. Kiadta az MKT Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Tagcsoportja, Nyíregyháza, 2005.
Tarcai Zoltán: *Emlékeim*. Kiadta a Nyíregyházi Városvédő Egyesület, Nyíregyháza, 2008.

*Belinszky Etelka
a tagcsoport elnökségi tagja*

Kecskemét: Kodály városában Kodályt is megidézte a cselló varázslója Perényi Miklós Kecskeméten

•••

Örömforrás lehet a muzsikálás, a tanítás és a zeneszerzés is – hangzott el a Katona József Könyvtárban 2025. április 29-én megtartott rendezvényen, melynek vendége *Perényi Miklós* gordonkaművész volt. És valóban, öröm volt hallgatni generációjának egyik legismertebb csellistáját, amint látható elégedettséggel és derűvel tekint vissza élményekben és szakmai sikerekben gazdag életútjára – köztük a Kodály Zoltánnal való találkozásaira –, vagy ahogy átszellemült arccal szólaltatja meg szeretett hangszerét.

A Magyar Művészeti Akadémia Kecskeméti Regionális Munkacsoportja, a Magyar Kodály Társaság Kecskeméti Tagcsoportja és a Katona József Könyvtár meghívására Kecskemétre látogatott Perényi Miklós kétszeres Kossuth-díjas, Liszt-, Bartók-Pásztory-, és Prima Primissima díjas gordonkaművész, a nemzet művésze, az MMA rendes tagja. A nemzetközi hírű zenepedagógus a megyei könyvtárban rendezett, *Örömforrás* címmel meghirdetett pódiumbeszélgetésen vett részt, amely különleges módon, egy közel hét évtizeddel ezelőtti filmhíradó részletének vetítésével kezdődött. Az 1957-es felvételeken egy kilencéves fiút lehetett látni, amint otthonában, a családi zenekarban csellózik, azután kedvenc

villanyvonatával játszik, majd ahogyan első önálló hangversenyén, a Zeneakadémia nagytermében rövidnadrágban és térdzokniban a színpadon csellózik.

Ezt követően *Virág Barnabás*, a házigazda intézmény igazgatóhelyettese, a Magyar Kodály Társaság Kecskeméti Tagcsoportjának elnöke köszöntötte a szép számban megjelent érdeklődőket – köztük kiemelten *Cseke Pétert*, a Magyar Művészeti Akadémia Kecskeméti Regionális Munkacsoportjának elnökét, valamint *Bujdosóné dr. Dani Erzsébetet*, a Katona József Könyvtár igazgatóját –, azután a színpadra hívta a kisfilmen látott kisfiút, az immár 77 éves világhírű csellistát.

Perényi Miklós és Virág Barnabás

A pódiumbeszélgetés első perceiben Perényi Miklós gyermekkoráról, pályaválasztásáról esett szó. A kiváló gordonkaművész megerősítette Virág Barnabás felvetését, hogy *„sorsa már az anyaméhben megpecsétlődött”*, elmondta ugyanis, hogy *„Mielőtt megszülettem, Zsámboki tanár úrral találkozott apám, aki azt mondta neki: »Ugye csellista lesz a gyerek?«, Ő meg valamit ígért és azután így is lett.”* Kiderült az is, hogy más hivatás sosem merült fel benne igazán komolyan. *„Valahogy úgy belém rögzült, hogy ezt csinálom. Bár korábban autóbusz-vezető akartam lenni, csellótanulmányaim kezdetéig talán vagy azután egy picit még, de ez nem sokáig tartott.”*

Perényi Miklós 1948. január 5-én Budapesten született. Rendkívüli tehetsége korán megmutatkozott. Hétéves korában felvételt nyert a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola előkészítő tagozatára, ahol a gordonka szakon előbb *Zsámboki Miklós*, majd 1959-től *Banda Ede* tanítványa lett. Később részt vett *Enrico Mainardi* mesterkurzusain Salzburgban, Luzernben és a római Santa Cecilia Accademián, ahol 1962-ben művészdiplomát szerzett. 1965-ben és 1966-ban, valamint 1969 és 1972 között meghívást kapott *Pablo Casals* zermatti, illetve Puerto Rico-i mesterkurzusaira. 1974 óta a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen tanít. Első önálló koncertjét 1957 áprilisában, kilencéves korában adta a Zeneakadémián. Azóta a világ szinte összes rangos koncerttermében fellépett már. Tevékenységének fontos területe a kamarazenélés, partnere volt többek között *Kocsis Zoltán*, *Ránki Dezső*, *Jandó Jenő*, *Lantos István*, *Várjon Dénes* és *Schiff András*. Számos lemeze jelent meg a világ vezető kiadóinak gondozásában. Igen ritkán szólal meg a nyilvánosság előtt, minden idejét a tanításnak és a gyakorlásnak szenteli, és közben zeneszerzéssel is foglalkozik.

A jelenlévők megismerhették Perényi Miklós indulásának legfontosabb állomásait, a rendkívüli tehetségek osztályában eltöltött éveinek örömeit, nehézségeit. A pódiumon lévők felidéztek különös szenvedélyét, amely gyermekora óta mindmáig tart: *„A vonatok mindig érdekelték, utazásaim során is nyitott szemmel néztem ezeket.”* Mindenhova vonattal utazott – Kecskemétre is azzal jött most –, salzburgi évei alatt a pályaudvar közelében lakott, minden másnap a restiben ebédelt, és *„ott elég gyakran jöttek a vonatok, nagy kultusza volt akkor a vonatozásnak”*. Elhangzott, hogy környezettudatos szemlélettel éli mindennapjait – *„Fokozatosan alakult ki ez bennem 30 éves korom után. Lehet úgy élni, hogy csak kevés hulladék keletkezzen a környezetemben”* –, és hogy szívesen túrázik: *„Hogyha az ember rászánja a délelőttjét, akkor nem bánja meg délután. Csak a délelőtt nehéz, utána már nagyon örül, hogy azt a napszakot erre áldozta”*. Életmódjával Kodály Zoltán példáját követi: *„Kodály térdig érő hóban ment föl a Hármashatár-hegyre még 80 éves kora után is, és sosem telhetett el egy napja séta nélkül”*.

A hangulatos, élvezetes beszélgetést rövid időre a muzsika szakította meg. Perényi Miklós Kecskemétre is elhozta a hangszerét, és szép gesztusként a hírös város neves szülöttje, Kodály Zoltán kilenc epigrammáját játszotta el a jelenlévők nagy örömeire; zongorán közreműködött *Nemes Dóra* zongoratanár és kamaraművész, az *M. Bodon Pál* Zeneiskola igazgatóhelyettese.

Nemes Dóra és Perényi Miklós

Játéka láttán a tudósítóban felrémlett egy, a világhálón is megtekinthető 1971-ben rögzített videó, amelyen minden idők egyik legnagyobb gordonkaművésze, az akkor 94 éves *Pablo Casals* – miután átvette az ENSZ Béke Emlékérmét – színpadra lép és eljátssza a *Song of the Birds* című híres katalán dalt.

Pablo Casals neve a pódiumbeszélgetés folytatásában azután többször is elhangzott, előbb azonban Perényi Miklós Kodály Zoltánhoz fűződő kapcsolatáról vallott. Többször is találkoztak, egyszer például az édesapja – aki maga is Kodály-tanítvány volt – elvitte a neves komponista lakására, de az egyik luzerni fesztiválon is összefutottak véletlenül. Persze voltak ezeknél „fontosabb” találkozásai is: „Eljött egy koncertre, ahol a fiatal Liszt Ferenc Kamarazenekarral játszottam egy Vivaldi-csellóversenyt, és ott ült az első sorban, ez a Nemzetközi Zenei Nevelési Konferencia 1964-es ülésén történt. És azután a hangversenyeimre később is ellátogatott, utoljára egy zenekari és egy kamarakoncertemre, halála előtt nem sokkal, 1967 januárjában és februárjában. Az egyik koncert végén felnőttek és fiatalabbak körül álltuk, mert bejött a művészszobába. Ott valamit mondott, és ahogy mondta, az nagyon fontosnak tűnt, súlya volt a szavainak. Varázslatos pillanat volt, az biztos!”

Perényi Miklós a Gundelben is találkozott Kodállal, de a Budapest egyik legismertebb éttermében rendezett esemény igazából azért lett emlékezetes számára, mert azt Pablo Casals búcsúztatására szervezték. A világhírű gordonkaművész azokban a napokban meghallgatta a játékát, ekkor indult és később évekig tartott a számára rendkívül fontos, csellójátékára nagy hatást gyakorló szakmai kapcsolatuk.

Kulisszatitkok is elhangoztak a beszélgetés során, majd ismét Kecskemét szülöttjét méltatta Perényi Miklós: *„Kodálnál az ember, hogy milyen volt ő, annak a lenyomata a darabjaiban mindig ott van. Az, hogy mit miként old meg, hogy jelez valamit, maga a szándék nagyon fontos. Csak a szándékot rögtön át kell fordítani valósággá, és akkor hirtelen elérzékenyülhet az ember, hogy micsoda mély gondolatok lobogtak benne fiatalabb korában is és később is, ez egy kinyilatkoztatás szinte.”*

Az est folytatásában ismét a cselló hangjában gyönyörködhetnek a jelenlévők. Ezúttal Perényi Miklós egyik jelenlegi tanítványa, Kis Sebestyén lépett a színpadra. A Kecskeméti Kodály Iskola korábbi diákja alma matere névadója szólógordonkára írt szonátájának egyik tételét szólaltatta meg. Erőtől duzzadó, virtuóz játékát hatalmas tapsal jutalmazta a zeneszerető közönség.

A hangszeres intermezzo után Virág Barnabás Perényi Miklós egyik első tanítványát, a teremben helyet foglaló Agócs Mártát is bevonta a beszélgetésbe. A Kodály Iskola 2021-ben Kodály Zoltán-díjjal kitüntetett tanára elsősorban a személyes emlékeiről beszélt:

„Gyermekkoromban, amikor már pár éve csellóztam, meghallottam Miklóst játszani a rádióban – mert élőben csak jóval később lett erre lehetőségem –, akkor én rögtön tudtam, hogy nagyon szeretnék nála tanulni. Olyan tisztaság, olyan tökéletesség és alázat sugárzott belőle, amit én addig nem hallottam senkitől. Azután el is jutottam oda, hogy a tanítványa lettem.” Agócs Márta előbb mestere nyári kurzusaira járt, azután a Zeneakadémián tanult tőle, és mindig azt tapasztalta, hogy tanára szinte semmit sem beszélt az órákon, ellenben igen szemléletesen bemutatta, hogy miként kell egy-egy darabot megformálni, eljátszani. *„Talán a legnagyobb élményem a Bach-művek tanításához fűződik. Nagyon szerettem, közel álltak hozzám mindig ezek a darabok, de ő olyan dolgokat mondott arról, hogy például miként hallgassam a hangok életét, meg az egymáshoz való kapcsolódásukat, ami azt hiszem, egy életre szóló lecke, igazi útravaló volt.”*

A közönség, előtérben: Agócs Márta gordonkaművész-tanár

Perényi Miklós az elmúlt évtizedekben Kecskeméten is gyakran koncertezett. A híres városbeli első hangversenyére *dr. Bense Károlyné Koncz Márta*, a Kodály Iskola ma már nyugdíjas csellótanára egy korábbi interjúban így emlékezett vissza:

„Kilenc és fél éves lehettem, amikor először hallottam őt játszani. Már akkor lenyűgözött. Emlékszem, a régi úttörőházban rövidnadrágban Bach-művet szólaltatott meg, a szünetben pedig a matchbox autójával játszott. Azután még sokszor találkoztam vele. A '70-es és a '80-as években több alkalommal a Kecskeméti Szimfonikus Zenekar szólistájaként is fellépett, egy ízben például M. Bodon Pál egyik csellóművének szólistája is ő volt. Rendkívüli alázattal közelítette meg mindig a darabot, amelyet épp játszott, és bennünket is teljes tisztelettel fogadott el, sosem éreztette velünk, hogy mi csak egy vidéki zenei együttes vagyunk. Kizárólag a zenének élt és él ma is. Ő a példaképem, fotóját nem véletlenül tűztem ki annak idején a próbatermemben.”

A pódiumbeszélgetés során szóba került Perényi Miklós pedagógiai munkája is, azután a csellóművész ismét magához ragadta hangszerét és Bach: 1. G-dúr csellósztijét játszotta el magával ragadóan, majd a közönség viharos ünneplését egy ráadásszámmal, Bach 3. C-dúr csellósztijének egy tételével köszönte meg.

Végül szó esett arról, hogy élete során számos kiváló muzsikussal dolgozott együtt, ezek közül a *Kocsis Zoltánnal* és a *Schiff András*sal kapcsolatos élményeit osztotta meg a nagyjéreművel, valamint a zeneszerzés kihívásairól beszélt, és terveiről, hogy most először énekhangra komponál darabot.

Varga Géza
újságíró, Hírös.hu

Mindenek újulnak

Tisztelet Kodály Zoltánnak

Művészeti mulatság címmel a Nyitott Ház rendezvénysorozat keretében hangzott el egy különleges hangverseny a Pesti Vigadóban. A cím önmagában nem árulta el a díszteremben 2025. május 10-én telt ház előtt elhangzott, a nyíregyházi *Cantemus Kórus* és *Berecz András* előadóművész műltidéző, de minden szavával, hangjával a mai embernek szóló üzenetét.

Berecz András, Kossuth- és számos más díjjal kitüntetett előadóművész a mesemondó ízes, tagolt, megfontolt beszédével teremtette meg a légkört, bennünket, magyarokat idézve, de bevont egy távolabbi világba is, gyermekdalokat, rigmusokat, szokásokat, népdalokat fűzve sorba, kaukázusi, moldvai, csuvas rokonainkat hozva el közénk. Az Alföldről kiemelten bihari népdalokat énekelt, Sinka István verseivel fűszerezve. Gondolkodtatott, meghatott, humorával mosolyra fakasztott, és nem egyszer álmélkodásra készítetett.” *Millió ember észjárása*” – így fogalmazott máshol, amikor a távoli népek között eltöltött ideiről kérdezték, ahol az elhangzott néprajzi anyagot gyűjtötte és fordította le számunkra.

Mintegy a narrátor szerepét betöltve szólította meg a *Cantemus* Gyermekkórust és *Szabó Dénes* Kossuth-díjas, sokszorosan kitüntetett karnagyot, valamint közreműködő társát, a kiváló fiatal cimbalomjátékost, *Szabó Dánielt*. A cimbalom hangja, zengése, az előadó virtuozitása a teremben uralkodó feszült figyelmet nemcsak fenntartotta, hanem még intenzívebbé varázsolta.

A *Cantemus* kórusról:

Felismerjük őket ünnepi megjelenésük, fellépő ruhájuk, sajátos alakzatban való elhelyezkedésük alapján, még mielőtt megszólalának. Mégis meghatódunk újra és újra, ahogy lazán, népi viseletben ívesen körbe fonják a hallgatóságot, kezüket maguk előtt összefűzve. A kórus hangzása páratlan, annyira homogén. E sorok írója itt a saját véleményét fogalmazza meg, bízva abban, hogy lesz, talán sokan, akik egyetértenek.

Az alapdinamika a mezzoforte. Nem a forte. Mintha minden kórus-tag, a legfiatalabbak is, egyenként figyelne arra, hogy hangja belesimuljon az összhangzásba. Nem bizonyít, mert természetesen tudja, kotta nélkül, és nagyon biztosan a saját szólamát. Hallgatja az egészet, amelybe belefoglalja a sajátját, szinte ösztönösen. Mindez nem jelenti azt, hogy

nem figyel a kórusvezető minden rezzenésére. Szabó Dénes messze áll a kórustól, benn a közönség első sorainál, így átfogja az ívben elhelyezkedő nagylétszámú együttest. A mezzoforte halkítás esetén a pianissimoig, erősítés esetén azonban a fortéig tart, soha nem érve el az erőszakos fortissimot.

A méltán világhírű együttes hangzásával, átélt előadásával, fegyelmével, tudásával, kisugárzásával most is megragadta a hallgatóság teljes és rezzenéstelen figyelmét! A kórustagok is élvezettel hallgatták előadóművész társaikat, azaz Berecz Andrást és Szabó Dánielt, ilyenkor maguk is figyelmes közönséggé alakulva.

Az elhangzott kórusművek nem a megszólalás sorrendjében: *Hegyi éjszakák I, Fancy, Esti dal, Ave Maria, Angyalok és pásztorok, Isten kovácsa, Harangszó, Lengyel László, Pünkösdlő.*

Bizonyára az előadók szándéka, a lélekújulás a hangverseny után tovább kísérté a hálás, ünneplő májusi közönséget!

*Dr. Losonczy Katalin (DLA)
zenetanár, karnagy*

Budapest: Új Kodály dombormű a Pannonia Sacra falán

Mi, elkötelezett pedagógus-művészek – akik hiszünk a kodályi elvekben, a zenei nevelés fontosságában, a közös éneklés közösségteremtő erejében – tudjuk, hogy a hagyományteremtés nagyon fontos eleme munkánknak. Ilyen kollégánk *Blazsek Andrea*, az iskola ének-zene tanára. Egy olyan esemény, melyre 2025. május 22-én került sor, évtizedekre meghatározza és kijelöli az utat a jövő generációi számára.

Az iskola kiváló akusztikájú aulájában kezdődött az ünnepség, közös énekléssel álltak körbe bennünket a gyerekek, majd furulyások vidám zenészővel – Kodály biciniumokkal – indították a mini koncertet. Ezután az iskola igazgatója, *Dóra Zoltán* köszöntötte a megjelenteket, elsősorban az adományozó *Marczell családot*, *Gere Györgyöt*, az iskola alapító igazgatóját, valamint a Magyar Kodály Társaság képviselőit: *Erdei Pétert*, *Somorjai Paulát*, *Rab Endrét* és e sorok íróját. Kiemelte, hogy a 34 éves iskola, mely normál tagozatos, mindig is kiemelten fontosnak tartotta a zenei nevelést és a kodályi eszme támogatását. A kis koncertben, melynek részesei lettünk, a magas szintű munka eredményeit élvezhettük.

A legkisebek kezdték a bemutatkozást, Kodály *Kis emberek dalai* sorozatából szép, egységes hangzással énekeltek az 1. és 2. osztály tanulói *Megyesi Schwartz Dóra* vezetésével.

Az első és második osztály furulyásai

Az iskola több mint száz fős kórusa egy pünkösdi himnuszt énekelve érkezett az Aulába. Bevezetésként Kodály Zoltán 1906-os felvidéki gyűjtéséből származó népdalok hangzottak el. Az egész ünnepség fő motorja, Blazsek Andrea virággal köszöntötte az adományozó Marczell család tagjait, akiknek gyermekei egykor az iskola növendékei voltak.

A kórus Kodály kórusműveivel folytatta a megemlékezést. Először az *Ave Maria* és az *Esti dal* csendült fel Megyesi Schwartz Dóra vezetésével a Kamarakórus előadásában. A Nagykórus a *Könyörgés* című rövid zenei imádságot szólaltatta meg Blazsek Andrea vezényletével, majd a népi töredékek alapján íródott nagy zenei tablót, a *Pünkösdlőt*.

A koradélután legfontosabb eseménye következett, a 2. emeleten lévő Bárdos terem melletti falon elhelyezett *Marton László* dombormű leleplezése. A *Madárka, madárka*, Kodály által is feldolgozott népdal közös éneklése nyitotta meg a ceremóniát. Minden osztályból 2-2 gyerek jöhetett fel velünk, tekintettel a folyosó keskeny keresztmetszetére. A szervező *Erdei Péter* karnagyot, a kecskeméti Kodály Intézet nyugalmazott igazgatóját kérte fel az avatóbeszédre. A tanár úr, mint jó pedagógus, felhívta a jelenlévő fiatalok figyelmét a Kossuth-díjas szobrászművész más alkotásaira is: József Attila szobor a Parlament mellett, a Kis királylány a Dunakorzón. Megemlítette, hogy a Kodály Köröndön található négy szobor közül Szondy György alakját is Marton László formázta. Ezzel a felütéssel dicsérte a kis koncerten elhangzott zenei produkciókat, kiemelve a nem zenei osztályokban folyó munka fontosságát és eredményességét a szakavatott pedagógusok keze által. Ebben az iskolában „a zene mindenkié” kodályi gondolat kézzelfoghatóan megvalósul. Érde-

Erdei Péter és Marczell Katalin felavatja a domborművet

kességként említette, hogy Marton László 1925-ben született, abban az évben, amikor Kodály első gyermekkari darabjait komponálta – *Villő, Túrót eszik a cigány* –, valamint megírta híres cikkét, melyben megvédte zeneszerző tanítványait a méltatlan kritikától, közöttük Bárdos Lajost is. Íme egy újabb szál, hiszen az ének-zene terem bejárati ajtaja mellett Bárdos Lajos képe függ. Nem véletlen, mert a terem az ő nevét viseli. A jobb oldalon pedig a bronzba képzelt Kodály-portré látható ettől a naptól kezdve. A leplet Erdei Péter és Marczell Katalin emelte le. Az ünnepséget egy kis beszélgetéssel egybekötött fogadás zárta.

Az iskola Nagykórusa az Aulában, karnagy: Blazsek Andrea

Vendégek a zeneterem előtt az avatás után. Balról: Rab Endre, Gere György, Dóra Zoltán, Somorjai Paula, Blazsek Andrea, Marczell Katalin, Megyesi Schwartz Dóra, Erdei Péter (fotó: B.H.A)

Köszönet a Pannonia Sacra Katolikus Általános Iskolának, a szervezőnek és a Marczell család nagylelkűségének.

*B. Horváth Andrea
zenepedagógus, karnagy, szakíró*

Rómától Rómáig Kamarahangverseny és könyvbemutató a Karinthy Szalonban

•••

A Karinthy Szalon az újabban Újbuda névre hallgató városrész nemrégiben kialakított rendezvénytere, főképpen a kerülethez kötődő képzőművészek kiállításainak helyszíne. Festmények és kispasztikák között került sor az Andor Ilona Baráti Társaság 2025. május 27-i délutánjára: a *Rómától Rómáig* című „útikönyv” ismételt bemutatójára a társaság Kodály Kamarakórusának közreműködésével. Ismételt könyvbemutató, hiszen idén január 10-én már megtörtént a 2021-ben a Magyar Kodály Társaság által kiadott kötetnek egy szélesebb szakmai nyilvánosság előtti bemutatása a Budapest-belvárosi Ötpacsirta Szalonban. Ha már közbejött akadályok (COVID19-világjárvány) folytán az első bemutatóra éveket kellett várni, méltó és igazságos, hogy most – az akadályok elmúltával – a bemutatás kétszeresen is megtörténjék, annál inkább, mert a kötet – tartalma okán – sokféle olvasóréteg érdeklődésére tarthat számot.

A kötet műfaját fentebb „útikönyv”-ként határoztuk meg. Valóban az, többféle értelemben is. Először, mert bemutatja, vagy inkább olvasóival együtt bejárja Kodály Zoltán zenepedagógiai módszerének itáliai útját, főképpen (de nem kizárólagosan) az útnak azokat az állomásait, melyeket a kötet szerzője, *Breinichné Horváth Andrea* maga járt be a módszer itáliai képviselője- és terjesztőjeként az Appennin-félszigeten. Kelettől nyugatig és északról délig, mikor 1977 és 2015 között tizennyolc helyszínen tartott előadásokat, vezetett kicsik és nagyok számára (fel nőtteknek is) tanfolyamokat, győzött meg nem egyszer hívőket és hitetleneket akár rögtönzött bemutatóórákon, nyilatkozott sajtónak, szerepelt magyar kórusával többször, többfelé. Azaz: hirdette a kodályi út elméletét, megmutatta pedagógiai és művészi (pedagógia-művészeti és előadóművészeti) gyakorlatát.

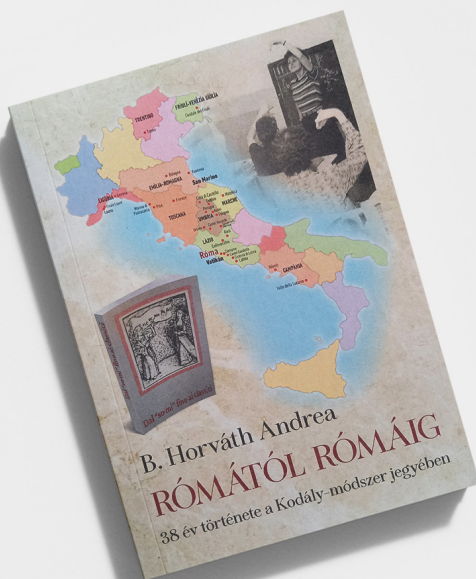
A fejlődés útikönyve is ez a kötet, láttatja azt a folyamatot, melynek során a kodályi elvek *inkulturációjának* lehetőségei (az alkalmas zenei anyag kiválasztása és gyarapítása, az eszköztár kikristályosodása, adaptálódás – a lényeg megőrzése mellett – a legkülönbözőbb helyi viszonyokhoz) feltárultak a szerző előtt. A kapcsolatrendszer fejlődéstörténete is, barátságoké olaszokkal, kint működő magyarországiakkal, vagy a történelem viharai által Itáliába sodort és ott gyökeret vert magyarokkal. Utóbbiak sorában a magyar kultúra nem lehet eléggé hálás

Giuseppe Juhar, vagyis Juhar József iránt, aki Horváth Andrea és nagyon sok más honfitársunk itáliai útját egyengette. Egyengette a magyar kultúra útját Itáliában. (Példaként idézzünk csak egyetlen eseményt, az általa létrehívott *Festa Musica Pro Mundo Uno* huszonkettedik koncertsorozatát az Örök Városban, a Jubileumi Szentév és a Magyar Millennium jegyében, amelynek részleteiről az *Új Ember* hetilap 2000. szeptember 16-i számában olvashatunk.)

Rómától Rómáig

– Kodállal a zsebben.

KÖNYVBEMUTATÓ
2025. május 27. 16.30

Útikönyv továbbá ez a kiadvány, mert Olaszország felfedezésére invitál, Rómától Rómáig, tájak, városok, templomok és paloták, emlékművek, terek, szökőkutak és köztéri szobrok felfedezésére, vendéglátás, vasutak, iskolák, a történelem és a jelen Olaszországának megismerésére, az ezeréves olasz–magyar történelmi kapcsolatok tudatosítására és számontartására.

Másfél órás, sodróan lendületes vetített képes előadás mutatta be mindezt, gazdagítva az Andor Ilona Baráti Társaság Kodály Kórusának énekével (a hallás útján történő szemléltetésre nincs jó szó). Közreműködésüket az alcímben „kamarahangverseny”-ként jelöltük, utalva a rendezvény egészének intimitására, kamarai jellegére, közvetlenségére. Bevezetésképpen *Vavrincez Béla* népszerű *Széles a Balaton* kezdetű népdalfeldolgozását – a ciklus nyitótételét – énekelték Horváth Andrea könnyed zongorakíséretével, a zeneszerző születésének centenáriuma előtt tisztelegve. (A kórus repertoárján szerepel *Vavrincez Ave Mariá*-ja is.)

Az énekkar a továbbiakban Kodály-biciniumokat (*Kis kece lányom; Volt nekem egy kecském; Garibaldi*) és Bartók-egyneműkarokat (*Ne menj el; Huszárnóta*) énekelt, mindegyik a karnagy, illetve az énekkar itáliai emlékeit idézte – konferenciát, bemutatóórát, római magyarok 1848-as emlékünnepejét. Megidézte az előadás Horváth Andrea olasz hallgatóinak lelkesedését is, akik magyar népdalokhoz olasz szöveget írtak (a *Garibaldi*-dallamot pedig a mostani kamaradélutánon *Baranyi Ferenc* olasz fordításában hallhattuk az előadótól), és egy olasz zeneszerző asszony, *Teresa Procaccini* munkásságát is, Kodály-olvasógyakorlatok ihlette, hasonló célú és koncepciójú kompozícióit.

Ami mármost a közreműködő kórust illeti, ez az együttes zenetörténetünk része. Nem egyszerűen viseli az Andor Ilona-alapította Kodály Zoltán Nőiakar nevét, hanem Ők, a kórus tagjai maguk, akik még Andor Ilona keze alatt indultak, személyükben, énekükben hordozzák az ő tanítását, és benne a kodályi örökséget.

A *Rómától Rómáig* című kötet beszédes alcíme: *38 év története a Kodály-módszer jegyében*. Szakmai szempontból: nagy fejezet „Kodály és Itália” történetéből meg a Kodály-módszer világtörténetéből. Mindamellettré portréja egy sok talentummal megáldott, nagy munkabírási magyar embernek, aki elkötelezett a hivatása és nemzete iránt, és aki vette a fáradságot arra is, hogy tapasztalatait a nyilvánosság elé tárja. Ahogyan ezen a mostani könyvbemutatón is történt.

Köteles György, ny. zeneitanár, zeneíró

Kecskemét: Nemzetközi Szeminárium, Szimpózium és Kodály Művészeti Fesztivál Kecskeméten, 2025. július 28. – augusztus 8.

Kerek évfordulók ünnepi alkalmá volt az 50 éve, 1975-ben megnyílt kecskeméti Kodály Intézet nyári szemináriuma, és a szintén 50 éve Kecskeméten megalakult Nemzetközi Kodály Társaság szimpóziuma. S mivel a Kodály Intézet 2008 óta az idén fennállásának 150. évében működő Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem része, s a kecskeméti Kodály Iskola pedig 75 éve jött létre, már négyre szaporodott az évfordulók száma. Mindehhez társult a fennállásának szintén 50. évfordulóját ünneplő kecskeméti Hírös Agóra által szervezett Kodály Művészeti Fesztivál, mely nemcsak a szeminárium és a szimpózium szakmai közönségének, de Kecskemét város kultúra iránt érdeklődő közönségének is nagyszerű élményeket kínált.

Az eseménysorozat a július 28-án kezdődött, idén 34. alkalommal megrendezett Kodály Szemináriummal indult. A 86 fős, zenei szakemberekből álló nemzetközi társaság az évtizedek során kialakult tanrend szerint, zenei felkészültségük alapján kialakított csoportokban napi rendszerességgel *musicianship* (leginkább a magyar szolfézzsal helyettesíthető), karvezetés, módszertan órákon, valamint szabad választás szerint egyéni ének- és zongoraórákon vehetett részt. Délutánonként szólampróbákön készültek fel a koncerteken elhangzó kórusművek, valamint Kodály *Budavári Te Deum*ának előadására.

A 27. Nemzetközi Kodály Szimpózium résztvevői, több mint 200-an, augusztus első hétvégéjén a világ 5 földrészéről érkeztek Kecskemétre. A rendkívüli érdeklődés nyilván a már említett évfordulóknak, és nem kevésbé a városnak volt köszönhető. A külföldiek mindmáig úgy tekintenek Kecskemétre, mint a magyar zeneoktatás kiváló helyszínére, hiszen a Kodály biztatására 1950-ben, az országban elsőként létrejött énekes iskola, valamint az 1975-ben Kodály Zoltánné támogatásával megalapított Zenepedagógiai Intézet mint módszertani és kutató központ világhírűvé tette. A két évente a Nemzetközi Kodály Társaság (International Kodály Society, IKS) által a földkerekség különböző pontjain megrendezett szimpózium – a legutóbbi Los Angelesben volt – kiváló továbbképzési, találkozási és konzultációs lehetőséget kínál a zenepedagógiával, zenetudománnyal foglalkozó szakembereknek. Így volt ez most is: a 37 országából érkező résztvevők egy része már régi

ismerősként üdvözölhette egymást, de örömteli tény, hogy sok fiatal, eddig még hasonló világfórumon részt nem vett kolléga is csatlakozott a kodályi zenepedagógia iránt elkötelezettek táborához.

27th International Kodály Symposium

50 YEARS OF EXCELLENCE

Core Principles in Changing Contexts

4-8 August,
2025
Kecskemét,
Hungary

Composition
Art Music
Folk Music Research
Performance
Music Education
Anniversaries

A szimpóziium kezdőnapján lehetőség nyílt a Magyar Kodály Társaság újonnan megválasztott elnökének, *Eckhardt Gábornak* bemutatkoznia a Nemzetközi Kodály Társaság vezetősége, valamint a megjelent külföldi tagszervezeteket képviselő hallgatóság előtt. Rövid felszólalásában köszöntötte a jelenlévőket és beszámolt a magyar elnökség jelentős átalakulásáról, dinamizmusáról, valamint a Társaság jövőbeli elképzeléseinek megvalósíthatóságáról. Eckhardt Gábor egy Kodály-zongoradarab, a *Székelly keserves* megszólaltatásával köszöntö meg a hallgatóság figyelmét. *Jerry-Louis Jaccarddal*, az IKS elnökével folytatott szívélyes, személyes hangvételi beszélgetésük során az elnök úr ígéretesnek tartotta és támogatásáról biztosította a Magyar Társaság jövőbeli programját.

Az IKS elnöksége, valamint a nemzeti szervezetek képviselői a Kodály Intézet hangversenytermében

Az időközben megérkezett szimpóziumi résztvevők a nyitónapon a Kodály Iskolát látogatták meg. *Ittész Tamás*, az intézmény egy éve kinevezett főigazgatója – aki maga is az iskola diákja, majd 25 évig tanára volt – köszöntötte a látogatókat, és adott tájékoztatást az iskola történetéről, egyedi felépítéséről, a zenei oktatás tartalmáról és megújulásának terveiről. Ezt követően két bemutató órát láthattunk. Az első az iskola 5. osztályosaival *Szegediné Tóth Ildikó* vezetésével magyar népi gyermekjátékok és a pentatónia témakörében, a második a 6. osztályosokkal *Durányik László* irányítása alatt a bécsi klasszikus zene stílus körében nyújtott betekintést az iskolában folyó magas színvonalú zenei oktatásba. E sorok írója is a Kodály Iskola (akkor még: ének-zenei iskola) növendéke, majd tanára volt, így büszkén állítja: az intézmény ma is méltó módon viselheti Kodály nevét, a gyerekek és tanáraik zenei megnyilvánulásai magas színvonalúak, a külföldi szakemberek számára is példaértékűek voltak. Ezt igazolta az iskola kórusainak Kodály-Bartók hangversenye is *Závori Erika*, *Szegediné Tóth Ildikó* és *Durányik László* vezényletével. Sokunk öröme, az iskola korábbi hagyományát felelevenítve megszólalt a *Magyarokhoz* kánon is, a hegedűművész-igazgató,

Ittész Tamás vezényletével. A hivatalos megnyitóünnepséget a frissen felújított Kodály Intézet, az egykori ferences rendi kolostorépület varázslatos udvarán rendezték meg. *Rajk Judit* énekművész, az Intézet igazgatója – aki a teljes hét alatt a rendezvény gondos, mindenre figyelő háziasszonya, majd a zárókoncerten énekes szólistája is volt, – előbb énekszóval, majd a kodályi örökség ápolása felelősségét hangsúlyozva köszöntötte a vendégeket.

A tudományos előadások sora augusztus 5-én, kedden délelőtt kezdődött és 8-án, pénteken délután fejeződött be. Reménytelen vállalkozás lenne ezek részletes bemutatása, hiszen közel 90 előadás hangzott el, és a párhuzamosan folyó előadások miatt e beszámoló írója is csak kb. a negyedén tudott jelen lenni.

Az előadók 23 országot képviseltek. Örömteli, hogy 27 előadást magyar szakember tartott – ez bizonyára az itthoni rendezésnek és elérhetőségnek volt köszönhető. Kiemelendő továbbá, hogy nagyságrendileg a következők az Amerikai Egyesült Államokból érkeztek voltak (16 előadás), majd 5-5 előadással voltak jelen Ausztrália, Kína és Tajvan szakemberei. Őket követték (csökkenő sorrendben) Japán, Kanada, Fülöp-szigetek, Szingapúr, Írország, Lengyelország, Németország, Görögország, Anglia, Finnország, Malajzia, Portugália, Franciaország, Chile, Luxemburg, Ausztria és Olaszország előadói. A konferencia nyelve az angol volt.

A szimpózium alcíme: *50 év kiválóság – Alapelvek változó kontextusokban* volt, kiemelt témái a népzene kutatás, az előadó-művészet, a zeneszerzés és a zenepedagógia voltak.

A négy nap mindegyike egy hosszabb plenáris üléssel kezdődött, melynek felkért előadói a fenti témák kiváló szakemberei voltak: *Hilda Mercedes Morán Quiroz* (Mexikó), *Fülei Balázs* és *Kerékfy Márton* (Magyarország), valamint *Jerry-Louis Jaccard* (USA).

A fiatal zongoraművész, *Fülei Balázs* (akit az MKT elnökség új tagjává választottunk májusban) kitűnő előadói erejével kétszer is elkápráztatta a közönséget. Először augusztus 5-i zongoraestjén, melyet különleges műsorral, a 19–20. század fordulójának nagyszerűen összeválogatott műveiből állított össze, s tartott közben kitűnő bevezetőket angol és magyar nyelven. Majd másodszor másnap reggeli előadásában, melyen Kodály „ürügyén” számtalan műből (nem csak a zongorairodalomból) idézett egymásra rímelő részleteket, briliáns szövegtudással és muzikalitással.

Nagy érdeklődés előzte meg *Jerry-Louis Jaccard*, a Nemzetközi Kodály Társaság második ciklusra megválasztott elnökének előadását.

Jerry-Louis Jaccard, a Nemzetközi Kodály Társaság elnöke (fotó: Ittész Kata)

A számos kitüntetéssel rendelkező amerikai professzor a legújabbat, a *Pro Cultura Hungarica* díjat ez év tavaszán az MKT előterjesztésére kapta Budapesten, Kodály zenepedagógiai elveinek világszerte történő terjesztéséért.

Kecskeméti előadásában bölcs gondolatokat fogalmazott meg múlt és jövő kapcsolatáról, a kodályi elképzelések megvalósíthatóságáról korunkban, bárhol a világon. A közönség állva tapsolva ünnepelte az előadót. (Itt jegyzem meg: Jaccard professzor az IKS korábbi elnökével, a görög *Michalis Patseas*-szal együtt énekesként is részt vett a kórus munkájában és fellépett a hangversenyeken!)

Az előadástartásra pályázók többsége zenepedagógiai témában adott be előzetes absztraktot, de többen a zeneszerzéssel, a népzene-kutatással, a kórus- és hangszeres előadó-művészettel vagy aktuális évfordulókkal kapcsolatos témákat jelöltek meg. A 20 perces előadások és a hosszabb műhelyfoglalkozások legtöbbször 5 különböző helyszínen párhuzamosan folytak, így bizony gyakran nehéz volt eldönteni, melyiket is válasszuk...

Az előadások helyszíne a Hírös Agóra Kodály terme és kisebb termei, valamint a Kodály Intézet hangversenyterme volt, valamennyi helyszínen szinte mindig teltházzal. Hiszen az előadók többsége meghallgatta kollégái prezentációit is, s a nem előadó, érdeklődő szakemberekkel

együtt aktívan részt vettek a szakmai fórumokon. (Az előadások absztraktjai olvashatók a Kodály Symposium honlapján: <https://kodalysymposium2025.hu/programme/abstract-book/>)

Augusztus 7-én hat autóbusszal a budapesti Zeneakadémiára utaztak a résztvevők. Jó volt látni, amint a külföldiek megcsodálták a gyönyörű épületet, többségük még nem járt itt. A hangversenyteremben *Czinege Ádám* – aki a teljes nap kitűnő kétnyelvű programvezetője volt – bevezetője után *Farkas Gábor* zongoraművész, a Zeneakadémia frissen kinevezett rektora köszöntötte a szeminárium és a szimpózium résztvevőit. Itt került sor *Kerékfy Márton*

Kodály–Bartók előadására, majd *Gábor Lilla* gondolatébresztő bevezetője után egy kerekasztalbeszélgetésre négy ország (USA, Chile, Malajzia és Magyarország) képviselőivel.

Délután *Dalos Anna* angol nyelvű könyvének, a *Kodály és a tánc* címűnek bemutatójára hívták a vendégeket, majd az esti koncert főpróbája következett. Ez a hangverseny is része volt a Hírös Agóra által szervezett Kodály Művészeti Fesztiválnak, mely Kecskeméten már augusztus 2-án elkezdődött. Sor került ott *Jorma Panula* nemzetközi karmesterkurzusának zárókoncertjére, az *Ars Nova Énekegyüttes* hangversenyére, a *Kodály Iskola kórusainak* bemutatkozására, *Fülei Balázs* zongoraestjére, *Szokolay Dongó Balázs* előadására, *Sárik Péter* triójának estjére, valamint a Zeneakadémián és a kecskeméti Agorában megrendezett nagyszabású koncertre. Ez utóbbi Budapesten az 50 éves jubileum ünnepi hangversenye, Kecskeméten pedig a szeminárium, a szimpózium és a fesztivál zárókoncertje is volt.

Mindkét esten pódiumra lépett a Kecskeméti Szimfonikus Zenekar, Kodály *Fölszállott a páva – variációk egy magyar népdalra* című művét adták elő karnagyuk, *Hollókői Huba* vezényletével. A nagyszabású mű különböző karaktereit színgazdagsággal jelenítették meg, a karmester pontos és kifejező irányítását követve.

A koncertek főszerelője az az alkalmi, mintegy 150 tagú kórus volt, mely a szeminárium és a szimpózium résztvevőiből alakult, s melynek kisebbik része 5 szólampróba, az egész együttes pedig 5 közös próba alatt készült fel Kodály nagyszabású kompozícióinak előadására. Budapesten a *114. genfi zsoltár* (orgonán közreműködött *Horváth Márton Levente*, vezényelt *Hollókői Huba*), Kecskeméten a *Négy olasz madrigál* 1. és 3. darabja (a Szeminárium nőikara előadásában, *Fűri Anna* vezényletével) hangzott el, s mindkét esten a *Budavári Te Deum* (a Kecskeméti Szimfonikus Zenekar közreműködésével, vezényelt *Erdei Péter*).

A kiváló karnagy sokadszor vezényelte a darabot (én elsőként egy 4 évtizeddel ezelőtti nagyszerű előadásra emlékszem...), és most is, két egymásutáni estén a mű mély ismeretéről tanúskodó (fejből vezényelt mindkét esten!), átélt, a muzsikustársakat inspiráló és nekik, valamint a közönségnek egyaránt különleges élményt adó produkciót alkotott. Szólistái fiatal énekesek voltak: *Lökösházi Mária*, *Körmendy Flórián* és *Cserményi Zsombor*, valamint *Rajk Judit*, a Kodály Intézet igazgatója. A budapesti előadást megtisztelte jelenlétével *Kodály Zoltánné Péczely Sarolta*, s a koncert mindkét helyszínen teltházat vonzott és óriási sikert aratott.

Erdei Péter vezényli a Budavári Te Deumot a kecskeméti hangversenyen
 (fotó: Gyenes Kata)

A szimpózium programjába illeszkedett még három frissen megjelent kötet bemutatója is. A *Kecskeméti Kodály Intézetért Alapítvány* (elnöke *Horváth Ágnes*) által kiadott köteteket (*Polyák Zsuzsanna*: *The History of the International Kodály Society 1975–2025*; *Erdei Péter*: *Golden Jubilee: Commissioned Choral Works 1979–1987*; *Olli Varonen*: *Kulcs a csodához – Színes húrok Finnországban /magyar nyelven/*) örömmel fogadta a jelenlévő közönség.

A Fesztivál bővelkedett egyéb kulturális programokban is. Kodályról készült fekete-fehér fotók kiállítása a Kodály Intézetben, dudu-kiállítás

és Creator spiritus kontempláció az Agórában, táncház, a magyar pásztorok zenei hagyományáról szóló előadás a könyvtárban, Bartók koncertfilm-vetítés, valamint szabadtéri koncertek színesítették a hetet, bevonva a város lakosságát is az ünnepi hangulatba.

A rendezvény előkészítése, megszervezése és lebonyolítása óriási feladatot adott a szervezőknek. Hasonló az IKS megalakulását követően ugyan már háromszor volt Kecskeméten, de ilyen nagyszabású talán még soha. *Polyák Zsuzsanna*, a Nemzetközi Kodály Társaság közelmúltban megválasztott alelnöke – aki egyben a kecskeméti Kodály Intézet oktatója és kutatója is – vállalta magára az előkészítés és a lebonyolítás oroszlánrészét, a Társaság elnökének és vezetőségének közreműködésével. Magasszintű hozzáértéssel, professzionális szervezőkészséggel és mindenütt jelenlévő figyelmességgel oldották meg feladatukat. Örömmünkre szolgált, hogy az előzetesen benyújtott előadásvázlatok, absztraktok elbírálásában az MKT elnökségének tagjai: *Mindszenty Zsuzsánna*, *Vas Bence* és jómagam is közreműködhattünk.

A helyszínt adó kecskeméti Intézet alapító és jelenlegi igazgatója, *Erdei Péter* és *Rajk Judit*, valamint munkatársai (*Kéri Laura* igazgatóhelyettes, *Patakiné Sztana Ágnes* és kollégái) fáradhatatlanul közreműködtek a gördülékeny lebonyolításban – köszönet érte!

És köszönet illeti a Hírös Agóra szervező csapatát: *Barta Dóra* ügyvezető igazgatót és kiemelten *Damásdi Ildikó* projektvezetőt a Művészeti Fesztivál megszervezéséért és lebonyolításáért.

A következő Szimpózium az írországi Cork városában kerül megrendezésre, 2027 nyarán. A kecskemétiiek magasra tették a mércét – kívánjuk, hogy a következő szimpózium is hasonlóan sikeres legyen!

S. Szabó Márta
az MKT elnökségi tagja,
az IKS tagja

„Kezdeni az óvodában kell...”

„Kezdeni már az óvodában kell,
mert ott a gyermek játszva megtanulja azt,
amire az elemiben már késő...”
Kodály Zoltán: *Zene az óvodában* (1941)

Hatodik alkalommal rendezték meg május 16-án Komáromban az óvodások kórushangversenyét. A meghívón Kodály Zoltán gondolatait olvashatta a szép számban összegyűlt közönség. Többek között az 1951-es *Gyermeknap*i beszéd egy részletét: „Az óvodával, annak zenéjével foglalkozni tehát nem mellékes kis pedagógiai kérdés, hanem országépítés.”

CONCORDIA CHORUS POLGÁRI TÁRSULÁS, KOMÁROM
SZLOVÁKIAI MAGYAR ZENEBARÁTOROK TÁRSASÁGA

Kodály Zoltán:
KIS EMBEREK DALAI (1961)
Versek: Csukás István, Gazdag Erzsébet, Károlyi Amy, Weöres Sándor

KOMÁROMI MAGYAR ÓVODÁSOK VI. KÓRUSHANGVERSENYE

2025. május 21-én, szerdán, 16.00 – órai kezdettel
az Egressy Béni Városi Művelődési Központban

Közreműködnek:

✦ ÉÖTVÖS UTCAI MAGYAR TANÍTÁSI NYELVŰ ÓVODA ✦ FERENCSES BARÁTOROK UTCAI ÓVODA ✦ MARIANUM EGYHÁZI ISKOLAKÖZPONT	✦ REFORMÁTUS CSILLAG ÓVODA ✦ VÍZ UTCAI MAGYAR TANÍTÁSI NYELVŰ ÓVODA
--	--

CONCORDIA CHORUS POLGÁRI TÁRSULÁS, KOMÁROM
SZLOVÁKIAI MAGYAR ZENEBARÁTOROK TÁRSASÁGA

KOMÁROMI MAGYAR ÓVODÁSOK VI. KÓRUSHANGVERSENYE

2025. május 21-én, szerdán, 16.00-órai kezdettel
az Egressy Béni Városi Művelődési Központban

Kodály Zoltán:
KIS EMBEREK DALAI (1961)
Versek: Csukás István, Gazdag Erzsébet, Károlyi Amy, Weöres Sándor

„Arra a kérdésre, hogy mikor kezdődjék a gyermek zenei nevelése, azt találtam felelni: Kilenc hónappal születése előtt. Első percben tréfaúrvetők, de később igazat adtak. Az anya nemcsak testét adja gyermekének, lélett is a magyából építi fel. Ma még tovább mennék: nem is a gyermek: az anya születése előtt kilenc hónappal kezdődik a gyermek zenei nevelése.
... az első helyponások a legmaradandóbbak, már onnantól hat éves koráig hall a gyermek, sem írható ki belőle később.

Keresve, hol kell és lehet tenni valamit, mind kisebbekhez jutottam, végre elérkeztem az óvodáig... Minél feljebb voltok, annál nehezebb rajta segíteni. ... Milyen más lehet az még, ha legkisebb korától benne nőnek fel. Itt a gyermek figyelemképpen és daloló láncba nem hever évekig parlagon. Ha valódságot kap a mindentől elzárt, zseni sejtjei mikor is élnen. Ha nem mint egy idegen nyelvet kell tanulnia zenei anyanyelvét, hanem benne él zsenge korától fogva.

Nem lehet egészen boldog ember, akinek nem öröm a zene. Erre az öröme azonban tanítani kell az emberiséget, mert magától nem jut el odáig.
... Az óvodával, annak zenéjével foglalkozni tehát nem mellékes kis pedagógiai kérdés, hanem országépítés.” (Kodály Zoltán: *Gyermeknap*i beszéd, 1953)

Ebben a közegben megszívtelték a több mint hetvenéves üzenetet, mert a szervezésben *Stubendek István*, a Magyar Kodály Társaság tiszteletbeli tagja évek óta oroslánrészt vállal. Hosszú évtizedek alatt a

mindig magas színvonalú kórusvezetésével is sokat tesz az ügyért, ugyanakkor a környezetében folyó zenei nevelésre is ráirányítja a figyelmet. Támogatói is vannak a hagyománynak, a Városi Tanács, a Concordia Chorus Polgári Társulás, a Szlovákiai Magyar Zenebarátok Társasága, a házigazda VMK-n kívül és a Csemadok Komáromi Városi Alapszervezete. Ezzel jó és követendő példát mutatnak környezetüknek.

Az Egressy Béni Városi Művelődési Központ nagytermében megvalósult eseményen négy helyi gyermekkórus lépett fel, öt-öt dalt énekeltek, az Eötvös Utcai MTNY Óvoda (azokat betanította: Karika Judit), a Ferences Barátok Utcai Óvoda (Lévay Bernadett és Krúger Zsuzsanna), a Marianum Egyházi Iskolaközpont (Benkő Annamária és Szabó Renáta) és a Víz utcai Tulipán Óvoda (Vörös Bathó Éva) gyermekkórusa. A Kis emberek dalaiból válogatott Kodály Zoltán-dallamokhoz Csukás István, Gazdag Erzsé, Károlyi Amy és Weöres Sándor versei párosultak. A hangverseny végén közös éneklés zárta a programot.

Összkar, vezényel Benkő Annamária

A gyerekek önfeladti részvételéről a képek is tanúskodnak.

Marianum Egyházi Iskolaközpont, betanító: Benkő Annamária és Szabó Renáta

Víz utcai Tulipán Óvoda, betanító: Vörös Bathó Éva

Valamint a gyerekek és óvónők örömteli visszajelzései! Az egyik óvónő így írt köszönő levelében Stubendek Istvánnak:

Hálásan köszönöm az élményt, amit átélhattunk az óvodásainkkal együtt, közösen! Bízom benne, hogy a mai, sokszor érzelmeiket kifejezni nem tudó, az online térben nevelődő gyermekek a zene erejével majdan kapaszkodót kapnak lelki stabilitásuk rendezéséhez is! Olyan gyönyörű, érzedús népdalaink vannak, amelyekkel annyiszor ki lehet énekelni örömeinket, bánatainkat... megkönnyebbül az ember!

A Jóisten tartsa Önt még nagyon sokáig közöttünk jó egészségben, erőben, tettvágyban, szeretetben, mindnyájunk örömére!

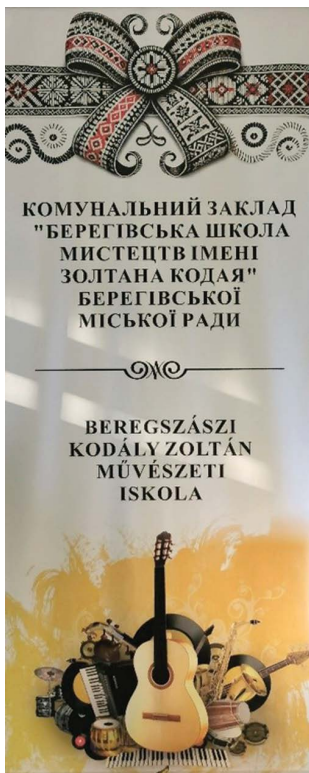
Vörös Bathó Éva és Stubendek István

Ezt kívánjuk mi is Stubendek Istvánnak!

Gratulálunk minden résztvevőnek és reméljük, a hagyomány tovább folytatódik!

*B. Horváth Andrea
felelős szerkesztő
Fotó: Nagy Miskó Ildikó*

Eckhardt Gábor látogatása Kárpátalján

2025. július 21-én *Eckhardt Gábor*, az MKT elnöke látogatást tett a háború sújtotta Ukrajna kárpátaljai régiójában, a lakosság számarányait tekintve a „legmagyarabb” városban, Beregszászon. Beszámolójában a következőket írta:

„Kölcsönösen örömteli volt a helybéli Kodály Zoltán Művészeti Iskola meglátogatása és az igazgató úrral, *Bobály Istvánnal* folytatott elmélyült eszmecsere. Az iskola a város megfogyatkozott lakossága ellenére bővelkedik tanulóiban, és eredményeik a versenyeken, fesztiválokon változatlanul kiemelkedőek.

A bejárati előtérben egy-egy Kodály emléktábla fogadja a látogatót. Kellemes meglepetés, amikor az egyik terem ajtajához lépve ismét megpillantható Kodály Zoltán neve: a zeneelmélet termet szintén róla neveztek el. A zenén kívül táncoktatással is foglalkozik az iskola. A belső tereiben felújított épületegyüttes minden tanár számára önálló termet biztosít. *Bobály István* igazgató úr büszkén mesélte, hogy sikerült kivívnia a két tannyelvűséget, így a zeneiskolában egyaránt magyar és ukrán nyelven folyik az oktatás.

Sajnos a férfi tanárok száma az áldatlan hadi helyzet miatt radikálisan lecsökkent. Ám szerencsére a tapasztalt és jól felkészült tanárnőkből még sokan aktívak, így a szakmai színvonalat ebben a viszontagságos, és lelkileg megterhelő időszakban

is tartani tudják. Reméljük, hogy a látogatásnak és kapcsolatfelvételnek lesz folytatása! Kívánunk sok erőt az elkötelezett, eredményes oktatói munkához, és azt, hogy Kárpátalján is mihamarabb nyugalom költözhessen a Szívekbe és a Házakba!”

Eckhardt Gábor és Bobály István

A Beregszászi Zeneiskola 1946 őszén nyitotta meg kapuit a zenét tanulni vágyó ifjúság előtt. Az iskola történetéről bővebben az alábbi linken olvashatnak: <https://ittmagyarulis.hu/item/beregszaszi-muveszeti-iskola>. Amennyiben az iskola jótékonyági alapítványát kívánná valaki támogatni, úgy arról +380 3141 23417; vagy +380 3141 42976-os telefonszámon érdeklődhet.

*Eckhardt Gábor
az MKT elnöke*

Figyelem! Elköltöztünk!

A Magyar Kodály Társaság a hosszú évtizedek alatt már megszokott irodahelyiségét kénytelen volt elhagyni. Levelezési és számlázási címünk a régi.

Az új iroda 1051 Budapest, V. kerület, Vörösmarty tér 1. szám alatti épület 4. emeletén található (bejárat a Deák Ferenc utcai portán). Vona-las telefonunk megszűnt, Rácz Beatrix (+ 36 20 809 4716) titkár mobi-lon elérhető.

Várjuk olvasóink, tagtársaink leveleit a Kodály szellemében történt megmozdulásokról, eredményekről és gondolatokról egyaránt a követ-kező e-mail címre:

brehorv@gmail.com

**MINDENEK
ÚJULNAK
TISZTELET KODÁLY
ZOLTÁNNAK**

Műsorunkban Kodály kórusműveivel és nép-dalokkal, illetve cimbalom muzsikával és mesével ünnepeljük a tavaszt, a Feltáma-dást, a tüzes nyelveknek szólását... Szabó Dénes pedagógóját. Gyermekdalokba rejtett sorskérdéseink, könnyed játékos szövegekbe bújtatott fohászaink, meghökkentő, játékos szövegek – a magyar műveltség címerai – sora-koznak fel dalban, zenében, csaváros mesékben. Műfajokon átsugárzandó, nehezen eltitkolható szándékunk a lélekújulás. (Berez András)

FELLÉPŐK:

- Berez András ének, mese
- Szabó Dániel cimbalom
- Cantemus Gyermekkar
- Vezényel: Szabó Dénes

2025.05.10. | KONCERT
19:00 | CONCERT

PESTI VIGADÓ MONTHLY PROGRAMS 3

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik az elmúlt évi személyi adójuk 1%-át Társaságunknak juttatták. Tisztelettel kérjük a Magyar Kodály Társaság tagjait, barátait és pártolóit, hogy jövedelemadójuk 1%-ával a továbbiakban is támogassák Társaságunk munkáját.

Adószámunk: 19040437-1-42

**FÖLSZÁLLOTT
A PÁVA**

Az 50 éves Kodály Intézet, az 50 éves Hírös Agóra, valamint a Nemzetközi Kodály Társaság jubileumi koncertje

2025. AUGUSZTUS 7.
19.30 | NAGYTEREM

A ZENE FORRÁSA 150 ÉVE
ZENEAKADÉMIA
ALAPÍTVÁ 1875

KULTURÁLIS ÉS INNOVÁCIÓS
MINISZTERIUM